

Hogyan tovább a lövés leadása után --- 2015. május

A lövés pillanatát, mely megtöri az erdő csendjét, a legtöbb alkalommal alapos, körültekintő munka, gondoskodás előzi meg. Azonban hiába a sok lesen eltöltött óra, az odafigyelés, sok esetben a vad még a legjobb helyen ért találattal is kikerülhet a látókörünkől, a rálövés helyén sokszor csak jelentéktelennek tűnő jeleket hagyva maga után.

Az igaz vadászok számára aggasztó sebzés esetén lehetséges, hogy soha többé nem találkozunk álmaink vadjával, mert rútul vész el az erdő sűrűjében és nem lesz rá módunk, hogy terítékénél tisztelegjünk. Ezekben az esetekben jutnak szerephez a jól kiképzett, dolgukat végző utánkereső kutyák, jelen esetben a véredek.

Hozzá kell tenni, hogy más kutyafajták is alkalmasak a sebzett vad felkutatására, pl. vizslák, tacsók, terrierek. Persze mindegyik fajtának megvannak a fizikai határai és a jellegzetes tulajdonságai, amelyek meghatározzák az utánkeresésben, hogy mire és miként használhatóak.

A sebzett vad keresése igen aprólékos és fáradtságos, nagy odafigyelést és jó fizikai felkészültséget igényel, mint kutyától, mint pedig vezetőjétől. Mert a sebzett vad a legnagyobb óvatossággal választja meg a menekülési útvonalát, legtöbb esetben határozott célját, búvóhelyét egyaránt. Ezen útvonalat mindenféle terepakadállyal megnehezítve végig kell járnia az utánkeresőnek is. Vannak esetek, amikor már a rálövés helyének pontos beazonosítása is gondot jelent, mert vagy a távolság, vagy a terep egyhangúsága, gyenge lövilág stb. nehezíti a pontos behatárolást. Ilyen esetekben is legtöbbször a kutya az, aki megmutatja az elugrás, vagy csapa pontos helyét, és onnantól már találunk is sebzésre utaló jeleket, amit aztán követhetünk a vadászebünk nyomában haladva. Következő lépés a már felvett csapa nagy biztonsággal való követése, ami sokszor több ezer méter is lehet, sokszor pár csepp vérrel vagy olykor vér nélkül. Itt a bizalom a kutya iránt a legfontosabb, hogy számunkra láthatatlan, visszaigazoló jelek nélkül is kövessük őt, és ne vegyük le a csapáról. Amíg az ellenkezője nem bizonyosodik be, addig a kutyának van igaza. Az esetek 99 %-ban ez szokott történni.

Amikor a csapa követése közben eljutunk a sebágyig, esetleg többig is, és a kutyánkat hajszára engedjük, - a vad egészségi állapotától és a terület adottságától függően – annak hossza a pár métertől a több kilométerig is változhat. Ilyenkor még az is előfordulhat, hogy több állítás után tudjuk csak terítékre hozni a sebzett vadat. Ezen felül vannak olyan esetek is, amikor a vad gyengébb sebzés esetén egerutat nyer, vagy országhatárt lép át, akár folyón, nagy forgalmú úton, vasúton kel át. Ilyen esetekben igen óvatosan és körültekintően dolgozunk, a fokozott balesetveszély elkerülése érdekében.

Egy keresés alatt előfordulhat, hogy szomszédos vadászterületekre is engedélyt kérve, hivatásos vadászaik által megsegítve sikerül csak utolérni a sebzettet. Ilyenkor derül ki, hogy ki milyen kapcsolatot ápol a szomszédokkal, vannak akiket a határok nem elválasztanak, hanem összekötnek!

Nagy segítség a jelen kor vívmányai közül számunkra a GPS-es nyakörv használata, amely kedvező feltételek mellett akár 5 km-es távolságból is pontosan mutatja a kutyánk tartózkodási helyét, és természetesen sajátunkat is. A vad terítékre hozása után is jól behatárolhatjuk és megjelölhetjük, hogy később a legkedvezőbb irányból és legrövidebb távolságról közelíthessük meg azt, az elszállításra.

Ha összegezni szeretném egy jó utánkeresést végző kutya tulajdonságait, akkor a fegyelmezettség, a sebzett csapájának kiválasztása, annak biztonsággal való követése, rátalálás

után, ha nem dermedt még a vad, akkor annak kitartó hajszázása, üldözése, állóra csaholása, helyben tartása a legfőbb feladat, ameddig csak - akár több kilométeren és több órán keresztül is, - a vezető oda nem ér, és nem váltja meg a sebzettet a szenvedéstől.

A vendég- és bérvadászok is elvárják, és elégedettebben távoznak látván azt, hogy a területen mindent megtesznek a sebzett vad előkerítése érdekében, és nem csak legyintenek és kifizettetik velük a sebzésért az 50%-os árat, vagy ne adj Isten hetek múlva eléjük tesznek egy trófeát, hogy íme a „dögön” talált vad. Ezért, ha a helyzet úgy kívánja, mindenképp hívjanak segítségül tapasztalt utánkeresőt, mert nagyon sok értéket mentünk meg, akár a vadhúsrá, akár a trófeák értékére gondolunk.

Szabon Gábor